

Oruç Babadan Aforizmalar 43

– Ömer Faruk · 10 Mart 2012

- *İnanç kalesini, dışarıdan saldırarak yıkamazsın; ancak, belki içeriden fethedebilirsin.
- *Hayat defterimde her insana beyaz bir sayfa açtım. Kimi bomboş bırakıp, kimi de karalayıp gitti. Geriye kaç sayfa kaldı bilemem, ama tüketinceye kadar açmaya devam edeceğim.
- *Gönül kapını açık tut, gelmek için hazır bekleyen o kadar çok güzel insan var ki...
- *Toplumsal yığınlara güvenip de bir maceraya atılanları bekleyen son, büyük bir hayal kırıklığıdır.
- *Olağanüstü dönemlerde o kadar çok yüreksiz insanla karşılaşsınız ki, sanki ortalıkta hiç “adam gibi adam” yok sanırsınız; tâ ki bir tanesi gökyüzünden parlayan bir güneş gibi çıkıncaya kadar!
- * Toprağın suya olan aşkı; işte, hayatın sırrı burada.
- * İnsanlar ya beyinleri ile ya da yürekleri ile severler; ikisi ile birlikte sevenler o kadar az ki...
- *Özlem olmasaydı, vuslat olur muydu?
- *Eğer bir kadın süslenmekten vazgeçti ise, bil ki ciddi bir sorun var.
- *Bilmediğini kabul eden kişi, bilgiye giden yolda bir adım atmış demektir.
- *Yargıçları adalet dağıtmayan bir ülkede, düzgün giden hiçbir şey olamaz.
- *Evren karşısında önce hayret edip, sonra da hayranlık duyan kişi, varlığın sırrına ulaşamasa bile, bu konuda önemli bir mesafe kat etmiş sayılır.
- *Kader, bir tercih meselesidir. O yüzden bazı insanları hep kötü olayların bulmasının nedeni kendileridir.
- *Taklit belli bir yaşa kadar olmalıdır. Yaşamlarının her döneminde başkalarını taklit edenler bir şey olamazlar.
- *Her aşk en büyüktür. İnanmazsanız âşıklara sorunuz!
- *Dünü bırak, bu güne bak!
- *İlhamsız bir sanat; yağsız, tuzsuz, salçasız, baharatsız bir yemek gibidir. Yemesine yersin de zevk almazsın.
- *Bir ülkenin en kötü günleri “kalemlerinin yazmaktan korktuğu” günlerdir.
- *Silinen olmak istemiyorsan, silmeyi bileceksin.
- *En kötü olduğunda bunu açıkça her yerde söyler miydin? Hayır mı? Öyleyse en iyi olduğunda da lütfen sus!
- *Yalansız politika hayali ile insanları kandırmanın âlemi yok!
- *”Aydınım” diye ortalığa çıkıp da ülkeyi karanlığa boğan o kadar çok insan var ki...
- *Çağımızın vebası: Yararcılık. Bu felsefe, doğayı ve insanlığı yok etmeden bir çare üretilmeli.
- *Çocuğunuza öğreteceğiniz ilk ders; verme, paylaşma olmalı. Aksi takdirde hayata dair söyleyeceğiniz her şey laf kalabalığından başka bir şey değildir.
- *Alt ve üst gelir grupları arasındaki uçurum bu şekilde açılmaya devam ederse, yakın bir gelecekte tüm dünyayı bir yoksul isyanı saracaktır.
- *Hayatı fizyolojik güdülerinin tatmininden ibaret gören kişiye, toplumsal değerleri benimsetmeye çalışmak boş bir çabadan öteye gidemeyecektir.

- *Bir bilge kişiye rastlarsanız, onun yanından ayrılmayınız. Çünkü böyle bir şans tüm yaşamınız boyunca tek bir kere karşınıza çıkmış olabilir.
- **”Erdemliyim” ya da “Erdem önemlidir” diyerek erdemli olunmaz; eylem ile de bunun kanıtlanması gerekir.
- *Kötü, kötü olduğunu bilmeden de kötülük yapabilir. O nedenle çocuklara neyin iyi neyin kötü olduğunu iyice öğretmeli. Hatta bu da yetmez; iyiyi davranış olarak ortaya koymalarını sağlamalı.
- **Hayvan bilerek kötülük yapmaz, içgüdüsel olarak tepkide bulunur. Oysa insan bilerek de kötülük yapabilen bir varlıktır.
- *Güçsüzü, güçlünün zulmünden korumayan adaleti ben ne yapayım?
- *En zor keşif, kendimizle ilgili olandır.
- *Evrende durağan hiçbir şey yoktur. Çünkü her şey her an değişiyor. Evrende her şey durağan olduğunda ise kıyamet kopmuş demektir. Değişme hareketlilik; hareketlilik de var olmaktır.
- *İşine gelmediği için kulağının dibinde bağıranı duymazsın da, hoşuna gittiği için metrelerce ötedeki fısıltıyı duyarsın!
- *Çoğunluğun ortak düşüncesi, her zaman doğru ve geçerli değildir.
- *Ölçü dengedir. Denge, mutluluğa götüren en doğru yoldur.
- *Hayatta karşılaştıklarımızdan dolayı başkalarını suçlamayalım. Çünkü her insan hak ettiğini yaşar.